

altsaa endnu hen, ganske som i Foraaret. Jeg skal imidlertid ubtale, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at forsaavidt det ikke skulde kunne lykkes i en nær Fremtid at faae Strids-spørgsmaalene mellem Nørresundby og Aalborg udbjødne, vil det vistnok være nødvendigt, at Lovgivningsmagten atter maa bestjæftige sig med dette i og for sig ikke store Spørgsmaal, idet jeg maa slutte med det, hvormed jeg begyndte, nemlig at Forudsætningerne for Loven af 16de Februar 1856 ere forbundne ved Tilveiebringelsen af en landfast Forbindelse mellem Vendsyssel og Aalborg.

Sable: Jeg maa meget takke den høit-ærede Indenrigsminister for de Dplysninger, han har bragt i Sagen, thi jeg mener netop, det vil gjøre Gavn, at Dplysningerne komme tydeligt frem. Jeg troer rigtignok ogsaa, at det Standpunkt, den ærede Indenrigsminister fra Først af har indtaget i denne Sag, og som synes at være det samme, der er indtaget af tidligere Indenrigsministre, nemlig Duffet om en Sammensmeltning mellem Communerne, netop naar det fra Begyndelsen af stilles i Spidsen, gjør det aldeles umuligt for Communerne at gaae ind derpaa. Naar den ærede Minister dernæst har stillet i Udsigt, at der var en anden Maade, hvorpaa Sagen muligen kunde ordnes, medens dog den større Commune ikke syntes at ville gaae ind derpaa, nemlig at den mindre Commune gav et vist aarligt Tilskud til den større, hvad jeg erkjender, at der af Nærfærdighedshensyn maa vedblive at stee, mener jeg, at der herfor kunde gives flere Former. Det behøvede saaledes ikke at være en een Gang for alle fastslaaet Sum, hvorom der blev Tale; det kunde komme til at staae i Ministeriets Magt efter en Arrække at bestemme, at den skulde unbergaae Forandringer, men, som Sagen er stillet fra Indenrigsministeriets Side, kan man ikke med Villighed vente, at de to interesserede Parter selv skulle kunne tage Bestemmelse om dette kilbne Spørgsmaal. Unden jeg slutter, skal jeg dog endnu bemærke, at der vist er flere Steder i Ulandet, hvor 2 Communer ligge ligeoverfor hinanden med en meget ringe Afstand; navnlig ved de betydeligere Floder. Det er meget hyppigt Til-

sælbet, at der saaledes ligger to store Byer paa hver Side, og derfra maatte altsaa kunne indhentes Dplysninger om, hvorledes et saadant Forhold helstigt kan ordnes.

Sponneck: Jeg skulde ganske vist ikke have begjært Ordet i denne Sag, naar jeg ikke var Repræsentant for et District, til hvilket Aalborg Commune hører; men jeg skal dog ibetmindste bestræbe mig for, at min Ubtalelse ikke skal faae et ubelukkende aalborgensist Præg. Loven af 16de Februar 1856 er vistnok i adskillige Henseender noget abnorm; men der kan siges, at ogsaa andre Steder finde analoge Forhold. Sted i Henseende til Næringsborgere i en vis Afstand fra Kjøbstaden, og jeg troer derfor ikke, man kan sige, at Forudsætningen, paa hvilken den hviler, er aldeles for bunden ved den Bro, som nu er bygget imellem Vendsyssel og Aalborg. Det er imidlertid et Spørgsmaal, hvorpaa jeg ikke skal gaae nærmere ind; jeg skal kun tillade mig at yttre nogen Tvivl i den Henseende, men under alle Omstændigheder troer jeg, at man med Grund kan fastholde, at Virkningerne af den Broforbindelse, som ubelukkende er bekostet af Aalborg By, endnu ikke tilfulde kunne bedømmes, og at de Forsøg, der saavel i den ærede Ministers Foredrag idag, som af den ærede Interpellant ere omtalte at have fundet Sted for at udjevne Meningsforskelligheden imellem Aalborg og Nørresundby, egentlig have viist sig frugtesløse. Jeg antager imidlertid ikke, dette kan ligge i Mangel paa Velvilje enten hos den ene eller den anden af disse Communer, men at det er begrundet i Sagens indre Bestaffenhed. Det vilde vistnok være overmaade ønskeligt, hvis de to Communer kunde komme overeens om Ordningen af dette Forhold, det være sig nu paa en af de af den ærede Minister betegnede Maader, eller forøvrigt paa anden Maade, og i saa Fald vilde det være ganske simpelt, forsaavidt Lovgivningsmagtens Medvirkning skulde behøves, hvad jeg under alle Omstændigheder anseer for uundgaaelig nødvendig, at forelægge en Lov, der vilde have al Udsigt til at passere Rigsdagen, naar de paggældende nærmest interesserede Parter vare enige derom; men jeg troer ikke,